

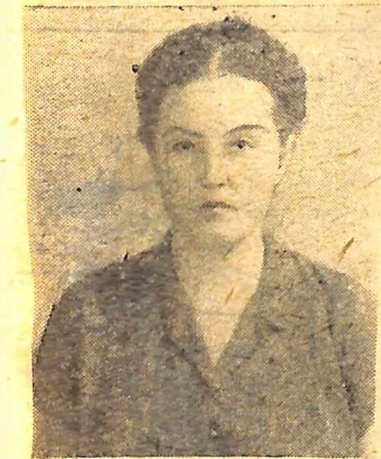
Т. Ф. БУГАЙКО.

Д. Я. ШЕЛУХІН.

Р. К. МИТЮРЬОВ.

Г. П. ЛЕЩЕНКО.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

На комсомольських зборах у первинних комсомольських організаціях інституту обговорено і схвалено проект листа XXII з'їзду КПРС від комсомольців і молоді, всіх юнаків і дівчат Радянського Союзу. В обговоренні листа взяли участь 1110 комсомольців.

200 студентів нашого інституту взяли участь у районному комсомольському зльоті-рапорті, присвяченому XXII з'їзду КПРС.

15 квітня на неділю на благоустрою Сталінського району працювало 75 комсомольців нашого інституту. Вони обкопували дерева, зрібали лис-
тя.

Відбулося засідання комітету ЛКСМУ інституту, на якому розглядалися підсумки роботи комсомольців на збиранні кукурудзи в Кіровоградській області. Було заслухано інформації секретарів комсомольських факультетських організацій, а також звіти комсоргів А. Бондаренко і В. Сторожевої (IV курс російського відділу). Як виявилось, на цьому курсі була надзвичайно низька трудова дисципліна, погані показники праці. За рішенням комітету комсоргу А. Бондаренку винесено сувору догану. Групі рекомендовано переобрати комсорга. За пасивність і потурання порушенням дисципліни виведено із складу комсомольського бюро мовно-літературного факультету Е. Онищенко.

З указу Президії Верховної Ради СРСР

За великі заслуги у підготовці спеціалістів та розвитку науки Президія Верховної Ради СРСР нагородила працівників Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького:

ОРДЕНОМ ЛЕНІНА

Бугайко Тетяну Федорівну — професора, завідувачу кафедрою методики мови і літератури.

ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»

Павелка Олексія Пилиповича — доцента, завідувача кафедрою філософії.
Шелухіна Дмитра Яковича — доцента, декана педагогічного факультету.

МЕДАЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ДОБЛЕСТЬ»

Лещенко Ганну Петрівну — доцента.
Митурьова Валентина Костянтинівна — доцента, проректора інституту.

МЕДАЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ВІДЗНАКУ»

Білого Олександра Микитовича — проректора по заочному навчанню.

О. П. ПАВЕЛКО.

О. М. БІЛИЙ.

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ і профорганізації Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького

ДОПОВІДАЄМО З'ЇЗДОВІ

Колектив фізико-математичного факультету ще весною взяв на себе зобов'язання гідно зустріти XXII з'їзд КПРС. Тепер, коли вся наша країна підводить підсумки всенародного передз'їздівського змагання, нам теж хочеться розповісти про досягнення факультету за цей час.

Успішність на факультеті значно зросла. Так, коли вона після зимової сесії становила 91 процент, то тепер досягає 96 процентів. Велике значення в цьому має реорганізація самостійної роботи студентів, що значно поліпило рівень учбових знань, зокрема на відділі математики. Найбільших досягнень у навчальній і громадській роботі по інституту добилася 41 група фізиків (тепер 51).

На факультеті організовано і працює студентське конструкторське бюро, де розробляється обладнання для шкільних кабінетів, лабораторій і майстерень. Роботу бюро очолюють ка-

федри загальнотехнічних дисциплін і методики фізики. Крім того, кафедра методики фізики організувала показовий кабінет фізики для середньої школи.

Ситами студентів у пазцальних майстернях для підшефних шкіл виготовлено 5 дрелей, один токарний верстат, обладнання для кабінету креслення, експериментальний зразок осцилографа.

Для вчителів Сталінського району м. Києва організовано і систематично проводиться практикум з радіотехніки, а 12 жовтня розпочала роботу школа юних математиків для учнів 8—11 класів, роботою якої керують студенти нашого інституту.

Студенти 31 групи фізиків П. Короленко і О. Фурманський провели велику роботу і разом з іншими студентами радіофікували факультет.

Створено лекційне студентське бюро, де студенти готують лекції під керівництвом

досвідчених консультантів і потім читають їх населенню.

Комсомольське бюро факультету працює над створенням університету естетичного виховання.

І лише десяте зобов'язання, взяте студентами факультету на честь XXII з'їзду КПРС, залишилося невиконаним. Це, зокрема, виявилось в тому, що студенти-фізики, що мали радіофікувати три середні школи району, не дотримали свого слова. Сподіваємося, що це завдання буде обов'язково виконане під час педагогічної практики студентами 4-х курсів у наступному семестрі.

Студенти і колектив викладачів фізико-математичного факультету доклали всіх зусиль, щоб перетворити в життя рішення XXII з'їзду КПРС.

Т. АБРАМОВА,
заступник декана факультету.

Наше життя тобі, партіє

У ці дні, коли розпочав свою роботу історичний XXII з'їзд КПРС, комсомол, вся радянська молодь раптом урідилася партії про свої трудові успіхи. У практичних справах, у спільній роботі на благо комунізму кується людина майбутнього. Юнаки і дівчата нашого інституту прагнуть глибоко оволодіти основами знань, підвищувати свій загальноосвітній і культурний рівень, поєднують теоретичні знання з практичним їх застосуванням у житті. В інституті 116 відмінників на-

вчання, чотири Ленінські стипендіати. З 1128 комсомольців майже всі беруть участь у громадськокорисній роботі.

Як особливо важливе доручення партії ми вважаємо нашу роботу на збиранні врожаю кукурудзи в Кіровоградській області. На нашому рахунку 55 297 ц качанистої, зібраної на площі в 1692,8 га, 12 000 людино-днів, відпрацьованих в позалекційний час на будівництві, по озелененню міста, району. 300 студентів інституту — члени добровільної народної дружини, 70 — піонервожати в школах Сталінського району; нами розповсюджено 1500 примірників книг на загальну суму 2000 крб.

Доповідаючи партії про деякі успіхи своєї роботи, ми, разом з тим, чітко усвідомлюємо і наші недоліки. Вони стосуються, насамперед, низького рівня організаційної роботи серед комсомольців на мовно-літературному факультеті, окремих проявів пасивності з боку комсомольського бюро фізико-математичного факультету. Ми відчуваємо велику відповідальність за те, що серед молоді інституту ще іноді зустрічаються факти порушення Статуту ВЛКСМ, норм і правил соціалістичного співжиття — ухилення від громадськокорисної праці, порушення трудової дисципліни, прояви аморальної поведінки. Ми все зробимо для того, щоб у майбутньому позбавитись цих нездорових явищ.

Програмою життя нашої молоді стануть історичні рішення XXII з'їзду КПРС. Кожен з нас буде й надалі вперто і глибоко вивчати марксистсько-ленінське вчення, виховувати себе в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, прагнути до того, щоб моральний кодекс будівника комунізму став законом нашого повсякденного життя.

ВЕЛИЧНИЙ ДЕНЬ

17 жовтня з нагоди відкриття XXII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу в інституті відбувся урочистий мітинг професорсько-викладавського і студентського колективу.

— Сьогоднішній день буде вписаний золотими буквами на скрижалях історії людства, — так почала свій виступ студентка мовно-літературного факультету Л. Кугук. — У зоряній Москві сьогодні зібралися кращі посланці нашого багатомільйонного народу, щоб прийняти найвеличніший документ епохи — велику Програму побудови комуністичного суспільства.

На мітингу виступили з щирими, схвильованими словами професори П. К. Волинський, І. Є. Шиманський, студент педагогічного факультету Г. Максименко.

Вони висловили те найголовніше, чим живе радянський народ у ці дні: вдячність Комуністичній партії за її титанічну роботу на благо радянських людей, в ім'я комунізму. Відповіддю на піклування партії і уряду за молоде покоління мусить бути, сказали вони, наша сумлінна праця, відмінне навчання. Країна чекає від нас глибоких знань, комуністичної свідомості, щоб майбутній спеціаліст був всебічно розвинутою культурною людиною.

Учасники мітингу одностайно прийняли текст вітальної телеграми на адресу XXII з'їзду КПРС.

Вони прийдуть до нас

Жителі села Мар'янівки високо оцінили сумлінну роботу студентів II курсу відділу дефектології. Колгоспники залишилися задоволеними і художньою самодіяльністю студентів. Пісні, веселощі завжди привабливали молодь села. Мабуть, багатьом старшокласникам сільської школи захотілось бути членом нашої студентської сім'ї.

І ось наші студенти прийшли в школу на вечір зустрічі з учнями. Присмішно було чути зворушливі слова привітання, з якими звернулися до нас учні і вчителі. Вони розповіли про те, як школа готує молодь до майбутньої праці й навчання.

Виступали і наші студенти. Вони розповіли про те, ким були до вступу в інститут. Наприклад, Г. Максименко до того служив у армії, Г. Вихівська працювала дояркою. Її виступ особливо схвилював присутніх. Галина закликала старшокласників іти працювати в колгосп, але не втрачати жодної вільної хвилини, готуючись до вступу у вуз. Потрібно обрати спеціальність по душі, сказала студентка.

Не менш цікавим був виступ Л. Назарчук, в якому школярі відчували глибоку повагу до професії вчителя. Про свій шлях до інституту розповіла також В. Отверченко.

Багато корисного дала ця зустріч. І не один учень школи став мріяти про вступ до нашої інституту.

Наприкінці вечора відбувся концерт силами студентів і учнів.

М. СОЛОМ'ЯНИЙ.

У ТВОРЧОМУ РИТМІ

Виконання норми в перші дні роботи нам здавалось неможливою справою. Ми працювали з усіх сил, так що увечері дуже боліли руки, спина. Проте зусилля наші були марними — жаданих 5 рядків, які б дали приблизно 5 ц качанів, пройти не вдавалось. Нам не вперше доводиться працювати на кукурудзі. Всім було ясно, що лише впертою, настирливою працею можна досягти поставленої мети. Так воно і сталося. Вже на 4 день ми втяглися в роботу, стало ясно, що виконання норми нам під силу. А далі все пішло як слід — ми в деякі дні стали навіть нарізати і обчищати більше як 5 ц качанів кожен. І коли хто з групи хворів, це не порушувало творчого ритму. Іноді навіть не вірилося, що зовсім недавно нам було дуже важко впоратися з поставленим завданням. Ми зробили все, щоб допомогти колгоспникам у збиранні кукурудзи.

Н. ГАПІЧ,
комсорг 41 групи фізиків.

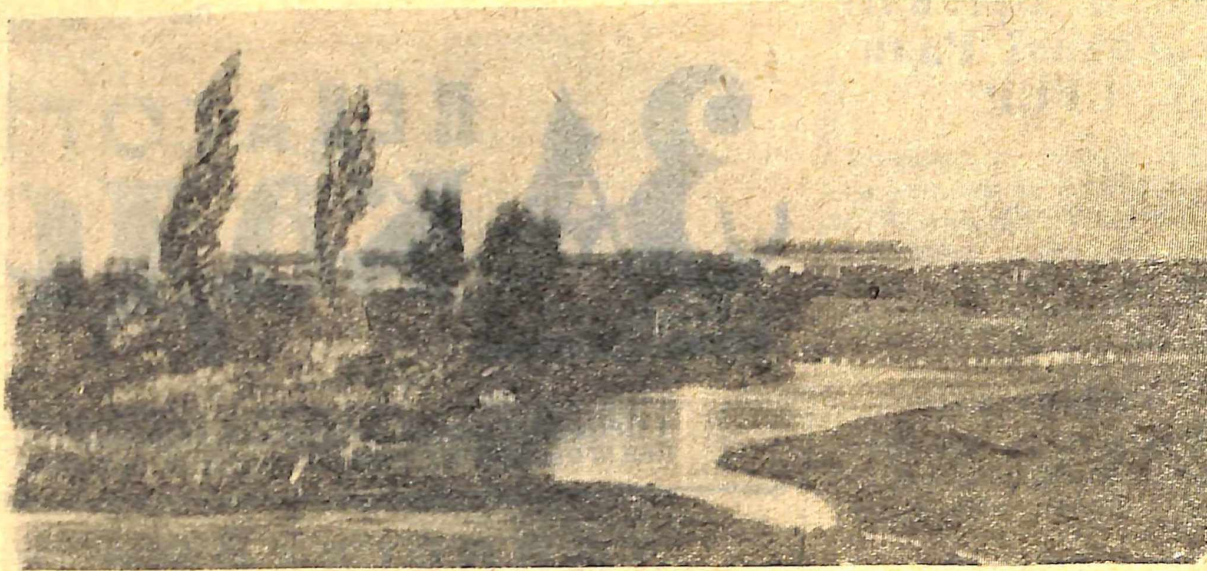

Фото В. Тимошенка.

ЗДРАСТУЙ, ЧУДЕСНИЦЯ ПОЛІВ!

Машина, ніби та перепілка, випурхнула із-за пагорбка і покотилася степовою дорогою. Степ здається неосяжним, безкінечним.

— Чи скоро закінчиться він? — запитує Таня Терещенко.

— Скоро, дівчино, скоро, — з ледве помітною усмішкою на устах відповідає секретар партійної організації колгоспу імені Щорса Михайло Григорович Смаквина.

— А у вас гарна «королева полів»? — цікавиться інший студент.

— Чудова. Сьогодні побачите. Вона чекає на вас.

Машина зупинилася на колгоспному подвір'ї.

— Приїхали! — і всі ніби по команді зискочили на землю.

На другий день група вийшла в поле. Сонце ласкаво посилало проміння. На якусь мить все зупинилося в чеканні. Це хвилинка — і подув легенький вітерець, що примусив зашепестити широкі поля кукурудзи. Це, мабуть, дужі молоді руки, гарячі серця принесли його.

— Здрастуй, «королева полів»! — захоплено говорила Валерія Кухар. — Ми прийшли до тебе, приймай нас.

Цілий день група працювала майже без перерв. Всім здавалось, що перевиконають норму вдвоє чи втричі. Та коли увечері підраховували, то не повірили: навіть половина групи не виконала денне завдання. При нормі дев'ять тонн зібрали кукурудзи лише 3 тонни 700 кг.

— Щось у нас не те, — каже висока чорнява Галія Ходченко. — Мені здається, що в нас дуже багато зайвої роботи; нам заважають мішки, відра. Для чого їх тягати за собою?

— Давайте відмовимось від них, — робить висновок Ніна Яценко.

— А як?

— Дуже просто, — продовжує Ніна. — Будемо всі ламати качани і кидати на купу, а група з чотирьох чоловіків буде навантажувати на машину.

— Що ж, спробуємо, — погодилися всі.

Другого дня група підвищила темп роботи. Для навантаження кукурудзи виділили бригаду з чотирьох чоловіків: Анатолій Макаров, Валерій Убоженко, Валентин Горбик, Вадим Федотов.

Підвели підсумки: зібрали кукурудзи лише 6 т 880 кг.

— Знову не виконали зав-

дання, — каже староста групи Валерій Баранівський. — Чи довго так буде?

Тут до нього підійшов керівник групи і вони довго вели розмову про те, як починають робочий день, як хто працює, кому потрібно допомогти, хто заважає в роботі, як ліквідувати затримку транспорту.

До них підійшов Валентин Горбик.

— А може б нам всім ламати і навантажувати, — одразу запропонував Валентин.

— Можна погодитись, перевіримо, — відповів Леонід Петрович Гринь, керівник групи.

Третього дня група виконала завдання, а, крім того, понад план дала 620 кілограмів.

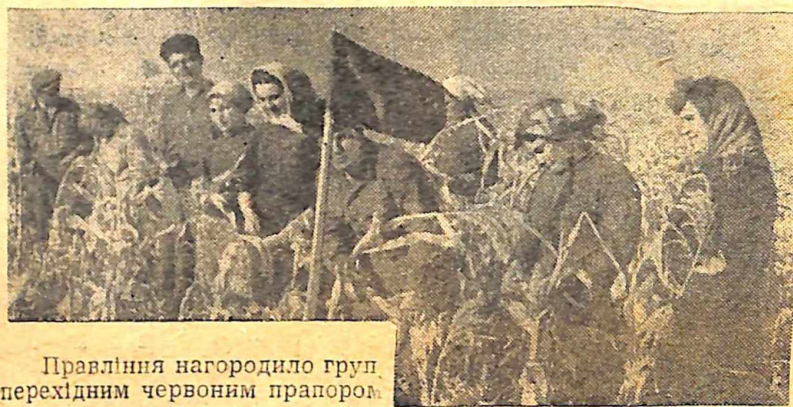
Цей вечір був особливий — настрої піднесені, чути пісні, сміх.

— А чи не викликати нам на змагання групи фізиків і математиків, — звернувся Валерій Баранівський до Леоніда Петровича.

— Хороша справа. А ти запитай у товаришів, як вони дивляться на це?

— Який ти молодчина, Валерію, — відгукнулася Лена Сухенко, худенька струнка дівчина, вислухавши пропозицію Валерія.

В суботу, коли закінчився трудовий день, відбулись загальні комсомольські збори курсу. Староста виступив перед комсомольцями, зачитав взяті

Правління нагородило груп перехідним червоним прапором.

зобов'язання, запропонував змагатись між групами. Їх підтримала 41 група, від імені якої виступив Марат Совков. Відмовчувались чомусь математики.

— Справа вага, — говорив Валерій. — Але які ж ми комсомольці...

Деякі студенти взагалі не вірили, що із змагання вийде якийсь толк.

— Даремно витрачаємо час, — чулися іноді репліки.

На другий день після зборів 42 група зібрала кукурудзи 9 тонн 706 кг. Тут зненацька захворів Юрій Перетятко. Довелось виконувати норму за свого товариша. Нікому не хотілось плестись позаду. Через п'ять днів підбили підсумки. На кожного студента понад завдання припадало по 40 кг качанів. Секретар парторганізації вручив групі перехідний червоний прапор.

— Ура-а! — рознеслось по полю.

— Ми ще краще будемо працювати! — одностайно висловлювали думку юнаки й дівчата.

Після цієї події занепокої-

лись інші групи. А математики, що раніше відмовились від змагання, заговорили:

— Хіба ми не такі, чи що? Ми наздоженемо 42 групу.

За чотири дні тік колгоспу імені Щорса був завалений купами кукурудзи. Розгорнулось справжнє змагання між групами.

Важко було їх наздогнати. Адже група математиків багато втратила центнерів з початку роботи.

Правління колгоспу видало 42 групі фізиків грошову премію, а ще через тижень нагородило її Почесною подякою за завоювання першого місця серед кукурудзеводів колгоспу на честь XXII з'їзду КПРС.

А як надійде вечір, то над селом лунає чудова пісня «Не шуми, калинонько». Стоять задумані тополі над ставом. І хто знає, можливо і вони співають разом з дівчатами про щасливу долю, про осінь золоту, про «королеву полів», що так щиро вродила на колгоспних полях.

В. ТИМОШЕНКО.

ЗУСТРІЧ

Ні, не думав я, повірте, друзі,
І не снів про зустріч отаку.
Я зустрівся з нею в кукурудзі,
Прямо в кукурудзі, на рядку.
Десь пісні замріяні дівочі
З качанистих линули гайв,
Задивився я на сині очі,
Задивився на кучері її.
Привітався чечмо, як годиться:
«А скажи, дівчино, звідки ти?»
А вона: «Студентка я... З столиці»

Прибули ми вам допомогти...
Так на тому й кінчилась розмова,
Як-то кажуть, чисто ділова.
Не знайшов для дівчини я слова...
Та й для чого, власне, тут слова?
В неї очі, як волошки сині,
І за рік, за два не одцвітуть...
Ще про все, про все скажу дівчині,
Коли сам приїду в інститут.
с. Рівне.

Микола ПИРОЖЕНКО.

Николай СЕЛЕЗНЕВ

РАЗГОВОР С „КОРОЛЕВОЙ“

Здравствуй, утро!
Здравствуй, солнце!
Добрый день, моя страна!
С новым днем встает сегодня
Дорогая сторона.
День сегодня необычный.
Я одет в рабочее не зря.
Рядовым колхозником

с рассветом

Вышел я сегодня на поля.
А поля! Как будто в сказке
Позолотой яркою горят.
Ведь недаром слово

«королева»

С гордостью в народе говорят.
Я срываю первые початки
И в душе невольно говорю:
«Здравствуй, дорогая

«королева».

Ширь и даль полей твоих
люблю!

А она мне отвечает тихо:
«Здравствуйте, любимые
друзья!

Знаю, вы приехали на помощь
В наши необъятные края.
Я хочу, чтоб вы меня собрали
Без потерь большою и сухой

И отправьте сразу с поля
Родине, в подарок, дорогой.
Пусть еще богаче живут люди,
Крепче мир пусть будет

на земле

И звучат еще сильнее песни
В солнечной советской

стороне.

С этими словами она смолкла.
Я с любовью прохожу ряды,
И мне кажется, что «королева»
Превратилась в пышные сады.

Я ЛЮБЛЮ

Я люблю вечерню прохолоду,
Після праці з поля ідучи.
Серцем відчуваю насолоду,
Хоч і ще не зовсім відпочив.
Золоте лягло в засіки літо,
Медом у бідоні налилось...
І мені так хочеться радіти,
Що трудитись в полі
довелось.

Знов поширшали за літо плечі,
І змужнів я в полі, і підріс.
Ніжності мені дарує вечір,
Щоб до вузу дівчині я віз.

О. БОРОВКО.

У нашій їдальні.

— Ось ваш биток.

— ...Та це ж котлета...

СТАНЕМО ДОНОРАМИ

На заклик товариства Червоного Хреста студенти нашої групи з'явилися на медпункт інституту і здали кожен необхідну кількість крові для потреб медицини. Ми добре розуміємо, що наша кров потрібна хворим людям і тому без будь-яких вагань пішли на це. Почуваємо себе чудово, а дехто з нас вже думає про те, щоб стати активним донором.

С. ПЕРФІЛОВА,

4 курс дошкільного відділу.

В. о. редактора
Ю. ПОЛУДНЕНКО.